

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS Jazz, Mdr. NOS Jazzgeschiedenis, deel 77. In 1934 was Bennie Moten's Kansas City Orchestra bij een toernee in Little Rock, Arkansas, en deed een late radio-uitzending. Het orkest speelde ^(vaak) door ~~altsaxofonist Buster Smith~~ bewerkte versie van "Six or seven times" die de musici "Blue balls" noemden, maar dat dorst de omroeper niet te zeggen. Omdat het toch bijna één uur was zei hij de titel die nu op naam staat van Count Basie: "One o'clock jump".

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: One o'clock jump (Count Basie)
A/1 - 2:55 - MCA 5C 134-62534/5

Solisten: Count Basie-piano, Herschel Evans-tenorsaxofoon, Dan Minor-trombone, Lester Young, 'Prez'-tenorsaxofoon, Buck Clayton-trompet, en de ritmesectie in "One o'clock jump" waarvan het eigenlijke thema te horen was in de tweede 12 maten na de chorus door de ritmesectie. Opgenomen door Decca in New York, 7 juli 1937. Het stuk zou 't 'radio theme' van de Basie Band worden, als vervanger van "Moten Swing". Het orkest: Buck Clayton, Ed Lewis en Bobby Moore-trompetten. Dan ~~MINI~~ Minor en George Hunt-trombones. Earle Warren-eerste altsaxofoon en Jack Washington-tweede, Bester Young-eerste tenorsaxofoon en Herschel Evans-tweede. En zoals in base ball: de All American Rhythm Section - Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums, Jimmy Rushing-zang, en Billie Holiday-zang die vanwege een contract via John Hammond met Brunswick niet met de Basie Band op de Decca-platen kwam. Count Basie en Eddie Durham maakten een stuk voor John Hammond, Jimmy Mundy Schreef het arrangement. "John's idea".

idem Count Basie a/h Orchestra: John's Idea (Basie, Durham)
B/3 - 2:50 - idem

"John's idea" met Herschel Evans als solist op tenorsaxofoon, de ~~breakaan~~ ~~break~~ werd door Lester Young geblazen. We gaan naar de volgende Decca session, na deze van 7 juli. 9 augustus 1937 waren er twee nieuwe gezichten in de studio. In de eerste plaats ~~was~~ George Hunt vervangen door een echte grote trombone-solist: Benny Morton, en bovendien was er een derde trombone bij gekomen: Eddie Durham die tot '33 bij Bennie Moten gespeeld had en daarna Cab Calloway, Andy Kirk en Jimmy Lunceford. Hij had gearrangeerd voor Willie Bryant, bij Moten hebben we hem als trombonist/arrangeur gehoord, en als solo-gitarist - een enkele keer zou hij ook bij Basie gitaar-soli doen. Durham had als arrangeur de hand in "Good mornin' blues".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Good mornin' blues (Durham, Basie, Rushing)
A/2 - 3:06 - Coral COPS 6596/1-2/D

"Good mornin' blues" met zanger Jimmy Rushing en zijn bijeengeraapte teksten, Buck Clayton was aan het begin te horen in zijn specialiteit: trompet met cup mute. Hij doet dat weer in het volgende stuk, voorafgegaan door Prez, en ^{gevoel d'oor} ~~aan~~ de componist/arrangeur als gitaarsolist - Eddie Durham's "Time out"

plaat 1 Count Basie a/h Orchestra: Time Out (Durham)
A/4 - 2:50 - MCA 5G 134-62534/5

Veel jazzmusici waren en zijn fanatieke base ball-liefhebbers, wandaar: "Time out" van Eddie Durham die de gitaarsolist was, vóór hem Bester Young-tenorsaxofoon en Buck Clayton-trompet. Het laatste stuk uit deze session van 9 augustus 1937; thema van Edgar Battle, arrangement van Eddie Durham. Buck Clayton weer op trompet met cup, na de baritonsaxofoon solo van altist Jack Washington speelt Basie piano met nu zeer duidelijk hoorbaar drummer Jo Jones op de stang van zijn hi-hat, een eigen uitvinding van hem - het zijn die hoog klinkende metalige tikken. "Topsy".

plaat 3 Count Basie a/h Orchestra: Topsy (Edgar Battle, Eddie Durham)
4/2 - 3:05 - MCA 5G 134-62534/5

"Topsy" met Buck Clayton-trompet, Jack Washington-baritonsaxofoon en aan het slof ^{*}Prez: tenorsaxofonist Lester Young. Opgenomen in New York door Decca, 9 augustus 1937 - Count Basie and hbs Orchestra. We gaan naar 13 oktober en "Out the window".

em plaat Count Basie a/h Orchestra: Out the window (Durham)
3/laatste - 2:45 - idem

"Out the window" van Eddie Durham. Earle Warren op altsaxofoon, na Basie de trombonist Benny Morton terwijl tenorist Lester Young in ^{MORTON'S} ~~zijn~~ chorus de bridge speelde, het tussenstuk. Ed Lewis op gestopte trompet, na hem weer Lester Young, dan Buck Clayton met deze keer open trompet, trombonist Benny Morton in het coda. Jimmy Rushing en Billie Holiday waren de vaste voocalisten van de Basie Band, maar voor het z.g. 'romantische' werk, in normale taal: het sentimentele gedoe, kwam altsaxofonist Earle Warren naar voren. Ik zou het stuk weglaten als Benny Morton er niet zo fraai trombone in speelde: "Let me dream".

plaat 2 Count Basie a/h Orchestra: Let me dream (Edwards Brown, Norman)
A/3 - 3:05 - Coral COPS 6596/1-2/D

"Let me dream" met trombonist Benny Morton, en als zanger altsaxofonist Earle Warren - 13 oktober 1937 voor Decca in New York, toen trompettist Bobby Moore inmiddels vervangen was door Bobby Hicks. Billie Holiday zong vanwege contractuele verbindingen elders niet op Count Basie's Decca-platen. Dus is ze alleen ~~te horen~~ te horen in de enkele bewaard gebleven radio-uitzendingen van die tijd. Volgende keer compleet, nu voor zover mogelijk: "I can't get started", met Prez zachtjes achter Lady Day, vanuit de Meadowbrook in Cedar Grove, New Jersey, 3 november 1937. Dit was deel 77 van de NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

plaat 4 Count Basie a/h Orchestra: I can't get started (George Gershwin, Vernon Duke)
A/laatste - 2:42 - CBS BPG 62038